

• КРУГ БРАТЧИКІВ і СЕСТРИЧОК

КОНФЕРЕНЦІЯ
УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ВОГОНОВ
ОРЛІНОВ
РАДИ
Ч: 9.

9. КРУГ БРАТЧІКІВ і СЕСТРИЧОК

Нью Йорк
Ч: 9.

Торонто
1954

3 M I C T

1. Новацькі імпрези - Е. Гайдиш
 2. За зміну характеру наших імпрез - М. Світуха
 3. Листопад - Леся Храплива
 4. Різдвяний міт - Леся Храплива
 5. Пригоди писаночки - Леся Храплива
 6. Епідіяскоп - В.О. Грималляк
 7. Як "Домовички уладили свою домівку" - Сестричка Леся
 8. Тотем роля "Лисинята" - Сірий Орел Денис
 9. Удосконалюмо наш метод праці - Т. С.
 10. Листування новачат - С. О.
 11. Зі звіту гніздової Н. Гаврачинської
 12. Ігровий кутик

Сторож
Змагання бузьків
Відшукай зі замкненими очима
Прошу в комірне
Ходи за мною

13. Майструємо - О. Гаврилюк
 14. Лист Старого Орла
 15. Повідомлення Булави УПН-ів

Заклик Редакційної Колегії

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - орган ОРЛИНОГО КРУГА при ГОЛОВНОМУ
БУЛАВНОМУ У. П. Н - ів.

Адреса Редакційної Колегії: пл.сн. В.О. ГРИМАЛЯК

940 N. 7th Street, Philadelphia 23, PA.

Адміністратор: Ст.пл. О. ЮЗЕНІВ, при допомозі Куренів
Ст. Пл. "ВЕРХОВИНКИ" та "ЛІСОВІ МАВКИ"

НОВАЦЬКІ ІМПРЕЗИ

Здавалося б, що в віці найбільшого розвитку техніки не треба шукати за враженнями для наших дітей, що вони мають їх багато, може й за багато, як на їх дитячий вік. А однаке яке в б о г е є дитинство наших дітей ... Ми знаємо аж надто добре чим є кормлені їх молоденькі душі. Нервовим темпом великоміського життя, гамором брудних вулиць, холодом чужого оточення, переважно теж чужої школи. Відтак одноманітність невідрядніх домашніх обставин, де за важкою працею батьків є так мало часу для виховання дітей. Все те у великій мірі гасить чар справжнього соняшного дитинства наших дітей.

Більшість нашого новацтва народилася й зросла на чужині. Вони знають про Україну лише з оповідання батьків, учителів, чи пластових виховників. Не має сумніву, що дитина краще запам'ятас образ далекої Батьківщини, що його мусить відтворити в своїй уяві, коли вона побачить його на картині перед собою. А вже напевно вона зможе собі це краще уявити, коли побачить істричні постаті от хочби дружинника княжих часів, чи козака або січового стрільця на новацькій імпрезі. А коли ще припало б котрійсь дитині представляти таку постать на імпрезі, тоді сильні й радісні переживання залишаться незабутні на ціле життя.

Ото-ж і тому, складаючи цілорічний плян виховної праці ми, новацькі виховники не можемо пропустити в ньому так важливої виховної ділянки новацьких імпрез. Однак багато виховників не доцінює як слід цеї справи, дивиться на новацькі імпрези легковажно, а то й уважає їх зайвими, а навіть некорисними в нашій виховній роботі. Так часточується голоси новацьких виховників: "Як тут влаштовувати імпрези, коли так дуже мало часу масно для виховної праці? На те є проста відповідь: Новацькі імпрези це один із наших виховних засобів.

Коли ми хочемо мати добрий цілорічний плян праці, то в ньому мусить бути місце на новацькі імпрези. Треба нам рішуче тою справою більше поцікавитися. Передусім вказане в гурті виховників обговорити ті імпрези, що іх ми досі відбули, взаємно обмінятися думками й досвідом та вибрати все те, що під виховним оглядом було успішне. Це допоможе нам дійти до певних висновків у розв'язці питання новацьких імпрез.

Виходимо з основного заложення, що кожна новацька імпреза мусить мати точно намічену виховну мету, вона повинна проглиблювати національну свідомість наших вихованків, плекати в них від зарання почуття добра й краси, сталити характер та загалом виробляти в них новацьку - пластову поставу.

Діти мають природний гін до активності, бажають виявитися, ото-ж завдання виховника є це вміло опанувати, пізнати талановитість дітей та можливості розвивати їх здібності. Виховник, що завдасть собі труду, щоби піznати своїх вихованків та зуміс виявити їх приховані талани, без сумніву вставить новацькі імпрези в програму виховної праці. Підготовкою для того є теж новацькі вміlostі, як ось: декламатор, розповідайко, співак, танцюрист, сміхунчик, скоморох і ін.

Новацькі імпрези дають дітям сміливість у публичних виступах, вирабляють в них мистецькі зацікавлення, збагачують мову літературними словами й зворотами. Вони є теж своєріднім показом праці новаків перед виховниками, батьками і ширшим громадянством. Вони є безпосереднім виявом засвоєних вміlostей, що показують, як новаки вміють жити в своєму гурті, як в ньому вміють бавитися і в тій радісній грі присвоюють собі засоби нашого новацького - пластового виховання.

Можемо поділити імпрези на внутрішні, як гніздові свята, змаги, новацькі роковини, що до них новаки підготовляються у часі своїх нормальних вайнят і часто вони є їх вислідом. Другі імпрези зовнішні, тобто з участю глядачів з-поза Пласти вимагають окремих, дуже докладних підготовних заходів. Для них є конечне порозуміння та співпраця з іншими гніздами в поодиноких осередках. Треба докладно встановити які імпрези та коли влаштува-

ти, устійнити програму й обговорити її у всіх подобицях. Не можна пропустити чи злегковажити найдрібнішої речі, все мусить бути основно продумане й вивчене. Треба бути доволі обережним у виборі теми, змісту й характеру імпрез кермуючись віком новаків і їх зацікавленням. Так підготовані імпрези не будуть нам перешкоджати у виховній праці. Навпаки вони стануться побажаними і принесуть дітям багато радіс-них переживань а нам справжнє задоволення.

Діти за малими виїмками дуже люблять виступати і глибоко переживають усе те, що зв'язане з їхніми ролями. І тому для виховників тут є дуже важне завдання вибрати правильну тему для виступу новаків. Краще довше підготовляти та в тій праці пізнавати новаків, їх здібності й можливості як опісля змінити точку програми чи ролі поодинських виконавців. Всякі зміни бентежать дітей, підривають їх довіря у власні сили а навіть до виховника. Отже важна справа є розподіл роль поміж новачат та ще важніша це розподіл праці й відповідальности за поодинокі функції поміж виховників. Кожний виховник має бути на свому призначенному місці, в повні відповідати за свою ділянку праці і виконати прийнятий обов'язок до кінця.

Не менше важна, на жаль у нашій новацькій дійсності зовсім недоцінювана справа це приміщення для імпрез, костюми, декорації, освітлення. Скільки то разів приходиться відбувати наші імпрези в понурій, холодній залі, без потрібної хочби найскромнішої обстановки? А багато можна би зробити, якщо кожний із виховників докладе дещо зусилля і придбає потрібне в межах його спроможності.

Так підготовлені імпрези будуть гуртувати не тільки новаків, але й притягатимуть всіх українських дітей, що з них так багато зданих на товариство чужинців в умовинах, що не завжди дбабре впливають на них. Діти будуть ждати з тугою на такі імпрези, щоби знову стрінутися в гурті своїх ровесників.

За темами до імпрез не приходиться довго шукати. Їх маємо подостатком - історичних, чи взятих на підставі казок, оповідань з природи чи життя.

До Вас, ДРУЗІ - НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ, тепер заклик взятися до діла, виявити багато ініціативи, багато доброї волі і вкладом праці принести радісні переживання та незабутні спомини для на - ших вихованків за допомогою новацьких імпрез.

X
XXX
XXXXX
XXX
X

М. СВІТУХА

ЗА ЗМІНУ ХАРАКТЕРУ НАШИХ ІМПРЕЗ

Ідучи слідами традиції українська громада кожного року в нескінченій черзі та різними формами святкує роковини історичних подій, видатних осіб та різні національні й релігійні свята. Починаючи від місяця січня і кінчаючи груднем діяльність чи не кожної української організації виповнена безконечною підготовкою до чергової в році імпрези. Це намагання відмітити кожну подію фактично унапрямлює і виповнює всю діяльність організацій і змушує відкладати всі інші заняття на другий план. Переладо - ваність спричинює шаблоновість і поверховність, кожначесне повторювання тих самих методів і цитування відомих фактів.

Чи застаріваються організатори імпрез, що дає кожному пасивному учасникові його присутність по декільки разів на академіях, святах, концертах і т.п.? Чи у висліді учасники набувають докладнішого знання про подію чи особу, пізнають глибше керівні ідеї та засвоюють собі, як духовий скарб бажання піднести на висоту даної події? Сміємо твердити, що з нашими імпрезами не все в по - рядку.

Виходячи з точки погляду сприймання дітьми новацького віку треба завважити, що звичайно не доцінюються тонкої дитячої вразливости на естетику й культуру імпрези. Автім естетика вишліфовує молоду душу, робить її здібною сприймати містичні правила.

Коли знову-ж звернемо увагу в наскільки змеханізовано — бездушному світі перебувають діти в теперішній час, на скільки плитке духове та глибоко матеріалістичне є іх оточення, тоді зрозуміємо які далекоїдучі наслідки матиме наша обоятність до того чинника виховання дитини.

Діти обертаються немов у зачарованому колесі чи то внутрішньо-організаційних святкувань, чи "організованої" участі в громадських святах. Таке постійне темпо робить їх перевтомленими, нездібними глибше відчувати — захоплюватися імпрезами. При зasadничій перевазі, завдяки нашій історичній недолі, святкувань сумного характеру, витворюється насилій постійної національної жалоби. Хоч ми може того й не помічаємо то діти починають набувати переконання, що нас завжди били. Яким же контрастом являється для нашої дитини життя його співтовариша американця — англійця, що знає лише безжурну веселість Свята Перемоги та досить розбурхане і вигідне щоденне життя. У нас сум і жалоба — це духовий корм тепер підростаючого покоління.

Не краще мається справа з ділянкою театрального й фільмового мистецтва. Брак відповідного підбору фільмів при назагал частому їх відвідуванні дітьми, дає в наслідках зацікавлення невідповідною тематикою, а в парі з цим і викривлення формуючогося світогляду. Українських фільмів ще дуже мало, та і ті висвітлюються лише в кількох більших осередках і не є доступні загалові наших дітей.

З огляду на брак у нас добрих професійних театрів театральне мистецтво є на низькому рівні. Аматорські гуртки все ще тримаються старого репертуару з надто плиткою проблематикою. У висліді того опінія дітей про наше театральне мистецтво низька. Для контрасту порівняймо дитячі імпрези, що їх улаштовують чужі школи в модерних приміщеннях, з участью відомих артистів, до яких часто притягається українські діти, що, як це знаємо із дуже численних випадків, мистецькими здібностями перевищують своїх співтоваришів.

Все те не значить, що у нас зовсім не має ясних сторінок в ділянці імпрез. Вони без сумніву є, однаке нам треба широковідкрити очі на всі негативи сьогоднішнього стану,

старатися пізнати їх і шукати за засобами виправлення. У першу чергу ми повинні зрозуміти, що дитина сама по собі є глибоко чуттєва і вразлива на чар краси. Події оповиті глибокими переживаннями сприймаються легко й зафіксуються назавжди в пам'яті дитини. Романтичність, настроєвість і оригінальність це чинники, що допоможуть нам передати новакам бажаний зміст.

Головним завданням виховника є розвинути в дітей почуття гордості з приналежності до свого народу. Основну роль тут відіграє вивчення рідної мови і пізнання духових цінностей із пребагатої культурної скарбниці нашого народу. Імпрези – один з багатьох шляхів для осягнення цеї цілі.

Практично: До стандартно прийнятих у нас видів святкування Ялинки треба включити такі широко українські й глибоко романтичні обряди як в е р т е п, розказуючи при цьому про традицію ветепу в Україні, колядників зі звіздою під вікнами і т.д. Відтворення староукраїнського звичаю ходження з "козою", тобто передягання за діда, козака, цигана і т.д. дасть глибоко емоційні переживання, що будуть великим контрастом до цілком плиткого й чисто –"бізнесового" підходу у святкуванні Різдва, як це досі водиться.

Окрім панахид і поминок по славної пам'яті геройських постатях нашої новітньої історії доцільним є методою новацьких зайнять звернути увагу дітей на геройський життєвий шлях, життєві ідеали й цілі, досягнення і здобутки, що їх вони принесли для нашого народу. Добре підготований і переведений новацький вогник, своїм чаром і романтикою, настроєвістю та символікою залишить незабутні спомини в душах дітей. Подібну чи відмінну форму, але все базовану на тих самих елементах, можна знайти для кожного роду й характеру імпрези, що не перетяжуватиме новаків безконечною підготовкою, а залишить глибше враження. Новацькі імпрези повинні бути вислідом проробленої праці в довшому періоді часу, а не спеціальної підготовки котом інших зайнятий.

Питання імпрез вимагає глибшої застанови над формою, методом і змістом, як це досі звичайно у нас практикується.

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

Л И С Т О П А Д

КНЯЖНА - ОСІНЬ у сукні вишиваній листочками пожовклими сидить на престолі умаєному червоною каліною. По боках стоять листочки-діти, один із них трошки старший, в багатшому одязі.

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь - княжна на престолі
Та пряде намисто - павутину ...
Сірі хмари небом йдуть поволі
І лунають співи журавлині.

ХОР за сценою співає мурмурандо "Видиш брате мій". Один з листочків дикляє текст пісні.

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь і княжна на престолі
З павутиння шиє пишні шати ...

ВСІ ЛИСТОЧКИ: Ой кому ж вони будуть, чудові?
Хто буде їх срібні одягати?

ОСІНЬ: /святочно, таємничо, ніби співає/

Вишиваю в'ялими листками
З павутиння шаті ті шовкові,
Тій землі, що всіяна хрестами,
Тій землі, що скупана у крові...
Тій землі, що квітом розцвітала,
Мерехтіла у промінні волі,
Тій, що сонце правди зустрічала
І бої завзяті в чистім полі...

Що стелила коври все багрові,
Як стрільці до бою виступали
Визволяти Рідний Край готові,
Як шляхами рідними спісали ...

/ЗА СЦЕНОЮ гра, евентуально й спів: "ХЛОПЦІ АЛЯРМ". Передом сцени перемашеровують хлопці-стрільчики, із крісами на плечах та китичками калини на шапках/.

ОСІНЬ: /продовжу задумано/

Ой бої важкі тоді лунали,
Воскресала знов козацька слава,

І шрапнелі небо розривали
І будилась знов своя Держава

Осінню калина червоніла
І листки барвилися шовкові,
І життя піснями забреніло
Рідний прапор маяв знов у Львові.

/При останніх словах сильне мурмурандо за сценою "Ми йдем вперед"

ОСІНЬ:

Та минули волі дні прекрасні
І в стрільців не стало більше сили
Де ішли шляхи стрілецькі - ясні,
жовте листя з вітром простелилось.

ЛИСТКИ: підносяться та виконують ритмічний танок під мельодію
"Як з Бережан до калри". В перервах мельодеклямація
листків /тих, що не танцюють/:

Гуляє вітер з листям,	Коли в осінній ранок
Летять листки шовкові,	На вільне, рідне місто
І спогади колишні	Тихесенько спадали
Встають листопадові	Листочки золотисті.

Коли в заграві ранку	Летять листки шовкові,
Вставала давня слава,	Шепоче вітер з листям
З могили воскресала	Казки листопадові
Українська Держава.	Снуються золотисті...

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь - княжна на престолі
Золотий вінок плете із листя,
Заплітає між листки шовкові
Із калини дорогое намисто ...

/ЗА СЦЕНОЮ гра: "Ой у Лузі ..."/

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь - княжна на престолі,
Споглядає на вінок тухливо ...

ВСІ ЛИСТОЧКИ: Ой чиєж прикрасить горде чоло,
Золотий вінок, осінне диво?

ОСІНЬ: /у мріях/ Покладу я той вінок багатий,
Заквітчу переможців скрані
Тим, що знов підуть у бій завзятий
Я! велика хвиля знов настане!

Тим, що то тепер дітьми на чужині
Набирають знання в Рідній Школі,
Щоб здобути славу Україні,
Повернути весняне сонці волі ...

/Гра "Далека Ти, а близька нам" /Вмашеровують школярі, творять
півкрай перед престолом Осені/.

ШКОЛЯРІ: Крізь далеку ми йдемо чужину
Та будемо пильно все учитись,
Щоб Тебе підняти Україно,
І стрілецьку славу відновити

Школярі вимашеровують під звуки пісні "Вернеться ще тій
Стрільці Січовій".

З а с л о н а

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

Р И З Д В Я Н И Й М И Т

Небо. Хмарки і зорі. Янголи з восковими свічками.
Сидять: КНЯЗЬ, ГЕТЬМАН, СТРІЛЕЦЬ.

КНЯЗЬ: Що збудували Школи великі
Славну державу, Правді учитись
Славну державу Право - закони
Богу на славу, В книги складали
Що мурували Люту неправду
Церкви високі Завжди карали,
Церкви високі Прийняв нас Господь
Богу молотись, У своє царство
В небесне царство
У государство,
Перед престолом
Богу молитись
Правду во віки
Вічні хвалити.

ГЕТЬМАН: Що ми шаблюки Що боронили
Міцно держали, Правду завзято
Міцно держали, Від воріженськів
Ще й самопали Тай від проклятих
Бранців турецьких Тай від проклятих
Тай визволяли, Тай від лукавих,
Ляхів поганих, Дав нам Всешишній
В пух розбивали, Вічну славу:

Поміж зірками,
Поміж ясними,
Поміж ясними,
Де Херувими,
Понад хмарками
Богу молились,
Правду во віки
Вічні хвалити.

СТРИЛЕЦЬ:

Що привертали
Давнюю славу,
Давнюю славу -
Рідну державу,
Щоб була воля
З тихого Сяну
З тихого Сяну
Ген аж до Дону,
Що від Полісся
Аж по Карпати
Шли Україну
Ми визволяти,

Йшли піднімати
Квіття - калину,
Дав нам Всешишній
Вічний спочинок,
Вічний спочищок,
Де тихі води,
Райські городи,
Нема незгоди,
Вітер крилатий
Вільно літає
Славу Господню
Ввік прославляє...

КНЯЗЬ:

Мир нам довіку
В Божому Раю,
Де ясні зорі
Богу сіяють.
Та серце жалем
Б'ється що днини
Немає правди
Для України:

Церкви в руїнах,
В згарищах школи,
Ворог панує
По своїй волі.
Ворог панує
З Сяну до Дону,
Кривда лютує
В Краю моєму.

ГЕТЬМАН:

Лежить в могилі
Козацька слава ...

СТРИЛЕЦЬ:

Квітка - калина
Звіла - опала ...

КНЯЗЬ:

Сум нам великий
В Божому раю,
Що в Україні
Волі немає...

ГЕТЬМАН:

Невже не має
Сили на кату?
Мовчить Вкраїна
Колись завзята?

/Стас ясніше./

СТРИЛЕЦЬ:

Гляньте! - відкрились
Небесні брами -
Знов нам вітати
Гостя між нами.

ЯНГОЛ: /Входить - всі встають/

Мир вам, щасливі,
Богу угодні!
Приймите гостя
Свого сьогодні,

Із України,
Що Богу мила,
Що Правді вірно
Завжди служила.

/Янгол зникає, входить ПОВСТАНЕЦЬ, за сценою пісня "Гей степами"/

КНЯЗЬ: /підходить до нього:

Русичів давніх
Сину завзятий!

ГЕТЬМАН:

Нащадку гордий
Славних Сарматів!

СТРІЛЕЦЬ:

Зброя у тебе
Сонцем сіяє!
Скажи нам вістку
З Рідного Краю!

ПОВСТАНЕЦЬ:

Привіт вам, предки,
Поклін, герої,
Від України,
Та від нової,
Що не зложила
Катам ще зброї,
Що в лісі темнім
Та в нічку грізну
Кувала зброю
Добру -залізну.

На воріженськів
Кувала зброю
Та гартувала
Серця героїв ...
Горить Вкраїна
З Сяну до Дону
Не панувати
Катові злому!

КНЯЗЬ:

Горить Вкраїна

ГЕТЬМАН:

Лунає слава!

СТРІЛЕЦЬ:

Встане ще воля -
Рідна Держава!

КНЯЗЬ:

Невже це справді
Близька хвилина,
Що прийде Правда
На Україну?

/За сценою спів коляди: БОГ ПРЕДВІЧНИЙ/

ГЕТЬМАН:

Чусш? Співають
Хори небесні!

СТРІЛЕЦЬ:

Хмарками линуть
Співи чудесні ...

ПОВСТАНЕЦЬ:

Невже ж родилась
Правда сьогодні?

ЯНГОЛ:

Мир вам, достойні
Слуги Господні!
Вам я приношу
Добру новину

Родилась Правда
На Україні.
На Україну -
Там, де Карпати

Йдіть до яскині
Бога вітати!

КНЯЗЬ:

Правда родилась!

ГЕТЬМАН:

На Україні!

ЯНГОЛ:

В стайні убогій
Спочила нині,
Завтра ж воскресне
Світові всьому!

СТРИЛЕЦЬ: Ходім вклонитись
 Князю новому!

КНЯЗЬ: Несімо дари:
 Церкви багаті,
 Золотом криті
 В дорогій шаті

ГЕТЬМАН: Шаблі дамаські
 І самопали
 Що Правду вірно
 Обороняли.

СТРИЛЕЦЬ: Наші прапори,
 Буйні, мов море,

ПОВСТАНЕЦЬ: І наші серця -
 Правді все вірні!

ВСІ: Зложімо Богу
 В дарі покірно ...

/Виходять повагом під звуки коляди/.

-:-:-
-:-:-:-:-:-
-:-:-:-:-:-
-:-:-

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

ПРИГОДИ ПИСАНОЧКИ /Розповідь Сестрички/

Була собі новачка Орися. На сходини пильно ходила, в школі гарненько вчилася, і дома матусі, як могла, так і помогала. Тому всі Орисю дуже любили: і сестричка, і всі новачки в рою, і вчителька, і матуся, і батько.

А коли прийшов Великдень, задзвонили дзвони, подарувала мати Орисі гарнентку писанку. Квітками-чічками, барвними олениками розмальовану.

Подякувала Орися мамусі, завинула писаночку в хустину та пішла з батьками в церкву. А після Служби Божої зібралися під церквою Орисині подруги - новачки. Кожна була дісталася від матусі писаночку - та ніодної не була така гарна, як Орисина. Стали дівчатка одною писанкою об другу цокати - пробувати, чия сильніша.

Вдарила Маруся своєю писанкою об Орисину - Марусина писанка та і вся розбилася, Орисина осталась ціла. Вдарила об неї Гануся своєю - і Ганусина луснула. Спробувала Христя - і її писанка розпалася. А Орисина писанка ціла осталася, немов рада, що всі інші писанки побила.

Поклава Орися свою писанку в траву, а сама пішла із по-другами - новачками гагілки виводити. А писаночка немов від -

чула, що ніхто на неї не дивиться тай покотилася по м'якій зеленій травичці. Покотилася через стежку та через браму, даліше на дорогу, аж ген далеко, в ліс...

А в лісі птички так і щебечуть, так і співають. А в лісі квітки білі, жовті та сині свої цікаві голівки розкривають. А на вершках дерев вітер - пустунчик із свіжим, молодим листячком грається ... А писаночка котилася все дальше й дальше.

/На сцену виходить писанка/

А напроти неї - дивись! - скоче шренський зайчик - побігайчик.

Зайчик: А хто ти така будеш, красна панянко?

Писанка: А ти хто такий, сірий, та ще й вухатий?

Зайчик: Я зайчик - побігайчик. По лісі стрибаю, в поле по капусту забігаю, від лиса та від вовка-неситого, що сил ї ногах втікаю.

Писанка: А я писанка, та ще й Великодня! Мене матуся Орисі - новачки довго-довго лискучим воском рисувала, в барвах різних-прерізних купала, поки я вся квітками та чічками й барвними олениками розмальована стала...

Зайчик: /Оглядає ії/. Ти мені дуже подобалася, писаночки. Давай будемо разом по лісі мандрувати!

Писанка: Ото, а хіба ж ти мені рівня? Я всі писанки із цілого Орисиного роя побила! Куди ж тобі до мене?

Зайчик: /Просить/ А таки ходи зі мною, лугом та бором та зеленою травою...

Писанка: /Розлютилась/ Не хочу й не піду!

РОЗПОВІЛЬ: Похнюпився зайчик, розвісив вниз свої вушка та пішов дуки ноги несли, куди очі бачили.... А писаночка покотилася дальше. Котиться вона лісом, аж напроти їй курятко. Маленьке та жовтеньке, мов пушинка м'якеньке.

Курятко: А ти хто така будеш красна панянко?

Писанка: А ти хто таке, маленьке та пухкate, та неповоротне?

Курятко: Я - курятко маленьке, загубилося в моєї неньки -квасчики. Лісом блукаю, друзів собі шукаю. Будь ти мені по другою!

Писанка: А я писанка, та ще й Великодня! Мене матуся Орисі - новачки довго-довго лискучим воском рисувала, в красках різних купала, поки я вся квітками та чічками та барвними олениками розмальована стала.

Курятко: /Оглядає ії/ Ти мені дуже подобалася, писаночко! Та мабуть ти мені і ріднею приходишся. Давай будемо разом мандрувати, дороги шукати!

Писанка: Ото, а хіба ж ти мені рівня? Я всі писанки із цілого Орисиного роя побила! Куди ж тобі до мене?

Курятко: /Дуже просить/ А таки ходи зі мною, лугом та бором та зеленою травою!

Писанка: /Розлютилася/ Не хочу! Не піду!

РОЗПОВІЛЬ: Засумувало курятко жовтеньке, аж слізки з очей крильцятками втирати стало та пішло, куди ноги несли, куди очі бачили. А писанка покотилася дальше. Аж закотилася на лісову полянку. А на полянці паслося ягнятко-біленьке, маленьке та кучеряве.

Ягнятко: А ти хто така будеш, красна панянко?

Писанка: А ти хто таке, мале та вухате та кудлате?

Ягнятко: Я, ягничка-невеличка, вийшла поскубати свіжої травички...

Траву зелену, білі квіточки спасаю, друзів собі шукаю...

Писанка: А я писанка, щей Великодня! Мене матуся Орисі-новачки довгодовго лискучим воском рисувала, то в червоній, то в жовтій, то в зеленій красці купала, поки я вся барвна мов веселка стала...

Ягнятко: /Оглядає ії/ Дуже ти мені припала до вподоби, писанко. Да-вай підемо разом!

Писанка: А хіба ж ти мені рівня? Я всі-всі писанки із цілого Орисиного роя побила, а як до лісу пішла, то й сама, без нікого собі дорогу найшла. Бач, яка я!

Ягнятко: Бачу я, що ти неабияка краля та таки вдвійку нам веселіше буде. Будемо квіток шукати, ти зі мною підеш лугом, бором та зеленою травою ...

Писанка: /Аж ніжкою тупнула/ Не хачу й не піду!

РОЗПОВІДЬ: Похнюпилося ягнятко - слізоньки йому із очей: кап-кап-кап. Вже й травичка свіжа весняна не смакує йому.... Воно само пішло куди ноги несли, куди очі бачили ... А писанка покотилася дальше... А квітки весняні дивом дивувались, птички на деревах аж щебетати забували: що це за паянка, мов веселка барвна, квітками та чічками та оелниками розмальована - лісом та лугом мандрює?

А писаночка щраз то більше на гордощах надувається, кругом розглядається та все собі думає, що другої такої красної, як вона, - на цілому світі не має. Аж ось вона наступила на камінчик, зачепилась об корінчик та впала просто в яму, що ії колись лисиця для своїх лисинят була вигребла... Впала писаночка - трохи не розбилася... Та ні, не розбилася, бо міцна була, бо зі всіх писанок у цілому рої - найміцніша. Не розбилась та вилізти із ямки - ніяк.Що пробує так раз знов і на саме дно скотиться. Бачить писаночку, що хіба вже ій прийдеться пропадати, стала вона тоді гірко плакати - ридати ...

Писанка: Ой бідна - бідененька я! Хіба прийдеться мені тут у ямці загибати, бо ніяк мені на гору дістатись. Хіба ж тут так і польиняють мої пишні шати, що іх Орисина матуся лискучим воском малювала, у красках купала, своїй до-нечці, чемній новачці на сам Великдень дарувала..... Чи на те вона, матуся добра трудилась днями, ночами наді мною не спала, щоб я тут у лісі, у самітній ямці пропадала?

Ой, якби то був зі мною зайчик - побігайчик, чи куряtko маленьке, чи ягнятко біленьке! Вони б напевно добре знали, мене з біди иврятували ...І чого ж це я нещасна ними гордила, дружити не хотіла?

РОЗПОВІЛЬ: Так довго - довго писаночка в ямці гірко плакала
-- ридала, аж почув її здалека зайчик - побігайчик.
Прибіг він над ямку та питає:

Зайчик: А хто це, хто в ямці так гірко ридає?

Писаночка: Зайчику-побігайчику, це я, писаночка, що тобою сі-
реньким та вухатим гордила, з тобою дружити не хоті-
ла, а тепер сама у лисячу ямку закотилася, та вилісти
- ніяк! У-у-у-у-у!

РОЗПОВІЛЬ: Поглянув на неї зайчик, пошкрябався за вушком
тай каже:

Зайчик: Та не плач, небого! От я буду зараз гукати, може хто
прийде тебе визволяти! /Складає лапки в трубку, кли-
че на всі сторони/ Гей-гей-Гууу ...!

Курятко: /Вбігає/ А хто це тут вже зранку по лісі гукає?

Зайчик: Та ось тут писаночка - красна паняночка в лисячій
ямці загибає ...

Курятко: То ми ж зараз разом станемо гукати, може хто почус-
- прийде визволяти. /Обидвое гукають, як перед тим/

Ягнятко: А хто це тут вже зранку по лісі гукає, тишу святоч-
ну Великодню розбиває?

Зайчик і Курятко: Та ось це писаночка, красна паняночка, квіт-
ками мальована, чічками цяцькована, у лисячій ямці
загибає!

Ягнятко: То ми ж разом станемо гукати, може хто почус, прийде
визволяти!

/Гукають як перед тим. Здалека чути веснянку новачок/

Зайчик: Чи чусте? Хтось в лісі співає!

Курятко: Може нас почус?

Ягнятко: Може писанку єрятує?

/Всі троє гукають. Входять 4 - 5 новачок/.

РОЗПОВІЛЬ: І так гукали так кричали, аж почули їх новачки -
дівчатка, що йшли разом із Орисею в лісі, її писан-
ки шукати. Пішли вони за голосом звіряток та зай-
шли аж над ямку, що її лисиця своїм лисенятам копа-
ла, що то в неї писаночка впала... Прийшли. Побачи-
ла Орися свою писаночку, витягнула її з ямки та на
радоцах давай свою писанку цілувати .. А потім всі
взялися за руки та завели веснянки: і новачки, і
зайчик, і курятко ...

ВЕСНЯНКА: Проминула вже зима, Кругом квіти вже цвітуть,
Снігу леду вже нема, Вівці трави вже пасуть,
Ой нема, ой нема, Ой пасуть, ой пасуть,
Снігу-леду вже нема. Вівці трави вже пасуть

Прилетіли журавлі
Й соловії ті малі,
Ой малі, ой малі,
Соловії ті малі.

Всі весело співаймо,
Весну красну вітаймо,
Вітаймо, вітаймо
Весну красну вітаймо

В. ГРИМАЛЯК

Е П І Д І Я С К О П

..... Братчику, чи сьогодні буде фільм?

Ні, сьогодні фільму не буде, але буде щось майже таке саме як фільм. Буде казка "Чоботи втікачі".

О! Ми це вже знаємо, бо читали ту казку в "ГОТУЙСЬ".

Це правда, що ви читали, але ви її не бачили.

А хіба казку можна бачити?

Можна, на екрані, — ото-ж увага, починаємо.

І на великому полотнищі екрану видно вже перший образок казки. Нічого не говорю, бо новаки самі спонтанно читають:

"Був собі дід. У нього були чоботи" ... і т.д. Гарний кольоровий образочек ч.1. А таких картин із цілої казки було 15: Зайнтере - сування читанням із пам'яті новаків було таке, що поправляли один одного та й забули про фільм, а почали жити життям казки.

-:-:-:-

Ось так я хотів зробити малий експеримент, щоб перевести пе - ревести зацікавлення новаків від "ковбойського" фільму на українську казку. Мене ніяк не здивувало так велике захоплення новаків вивітленням гарних кольорових ілюстрацій казки з рідною, україн - ською тематикою. Діти взагалі молодні й старші захоплюються гар - ними ілюстраціями до казки.

Апарат "епідіяскоп" одноголосно отримав право "громадянства" в нашій виховній роботі з новаками. Він служить, щоб показати Україну - /з маленьких образочків побільшує на величину екрану/, він показує як розв'язати ребусики - загадки. Він побільшує також самих новачат на знімках з таборів чи сходин, словом - він робить все новим, живим, зрозумілим і краще закріплює в дитячій пам'яті все те, що ми хочемо подати, до малих голівок наших любимиців.

Це все, очевидно, станеться тоді, коли ми самі прикладемо руку до роботи, коли відповідно заплянуємо виховну програму, коли в нас буде бажання справити новачатам несподівану присмішість.

-:-:-:-

Не меншу прислугу зробив мені фільм, що його визичив мені брат Шегрин із Бостону. Це була велика й славна подія на моїй новацькій забаві, де були теж і батьки дітей. Фільм з ТАВОРУ в ІСТ ЧЕТГЕМ. Ви не можете уявити собі той втіхи, радости, охлику вдоволення новаків! - "О! Це я! А це Миросьо, тут Борис, там Юрко," - лунало від початку фільму юх до кінця.

А коли на залі стало ясно, коли втихомирілось молоде братство, я побачив на обличчях батьків не лише вдоволення, але й дяку гордість.

"Ось бачите, на фільмі був мій синцьо" Но а це знане всім, що мамин синцьо найкращий з усіх синів

Сестричка ЛЕСЯ

ЯК "ДОМОВИЧКИ" УЛАДИЛИ СВОЮ ДОМІВКУ

Коли "ДОМОВИЧКИ" прийшли перший раз до нової домівки то якось дуже сумно було їм на серцях. Домівка була велика й простора, але було в ній лише три крісла і більше нічого. І то, як на одне крісло Оля сіла, то воно тільки - трісъ, тай зломилося. Добре, що долівка була свіжо вичищена, то всі посидали на ній у кружі, неначе при огнику, та так відбули сходини.

А сестричка говорила: - Бачите, ми вже маємо свою домівку. Мусимо бути дуже вдячні нашим батькам, що її нам підшукали та винайняли. Але бачите, як тут пусто!

- Ой так, прошу сестрички!

- А ви всі хотіли б, щоб наша домівка інакше виглядала?

- Дуже, дуже хотіли б.

- То мусимо самі про це подбати.

- А як?

- Подумайте самі, як?

- А ми не знаємо.

- Прошу сестрички, мені здається, що я знаю: тут треба крісл ...

- Певно, а ще чого?

- Ну і стола. В кожній хаті є завжди стіл.

- А також шафки, бо нема куди складати наших витинанок....

- Прому сестрички, а звідки ж ми те все візьмемо?

- А звідки ж береться обстановку до хати? - спітала сестричка.

- Ну, до хати то татко й мамця купують, але ми ... ми не маємо грошей ...

- То мусимо собі заощадити - порадила сестричка.

- А звідки, прошу сестрички?

- Та ось подумайте добре, скільки то ми нераз непотрібно видаемо грошей.

- Ні, прошу сестрички, ми ніколи!

- А ось пригадайте собі, скільки разів купували якусь непотрібну іграшку, а то й цукорки, чи інше ... Хіба ж без цього не можна було обйтися?

Всі якось посумніли, бо кожна собі аж надто добре пригадувала це ...

- Так от ми могли б ці гроші складати в щадничу коробку, а тоді можна б купити все потрібне...

- А справді ...

- Але ми не маємо щадничої коробки!

- Ось вона! - і сестричка зі своєї течки кругленьку металеву коробку.

- О прошу сестрички, а я маю п'ять центів. Можна їх кинути - вихопилася Зірка.

- Добре, кинь! - і Зірка тримтачою рукою вкинула до коробочки свій гріш. А як він гарно дзеленькув! За Зіркою пішла ще Орися, Христя і Марійка. Решта обіцяла, що принесе на другий раз - напевно! Світлянка навіть зав'язала собі вузлика на хус -

точці, щоб не забути ...

Ляна - роєва, мала спікуватися коробкою та приносити її на кожні сходини. На чергових сходинах вже добре дзвонили гроші, аж було якось веселіше всім, хоч сходини відбували ще "на землі". А Ляня трясла коробкою та все говорила: "Хто ще сьогодні не дав, прошу зараз давати, бо я опісля не прийму!"

А як хвалилися новачки, хто звідкіля роздобув ті гроші! Оксані тета платила пів доляра, коли вона вечором бавилася з тетиним малим Андрійком. А Марійка перестала їздити автобусом до школи /бо то можна пішки зайти, тільки треба раніше встати/ і складає щодня двадцять центів. А Ляня відмовила собі тісточка до снідання в школі ...

Христя сказала мамі, що вона потребує грошей до школи і дістала 50 центів....

- Чи ви думаете, що так можна робити? - запитала сестричка.

- Ой ні, ні! Та ж новачка має все говорити лиш правду!

- Фе, Христя, яка ж з тебе новачка?

Одна тільки Устя стала ії боронити: - Прощу сестрички, Христя зле не думала! А Христі вже аж слози в очах стали...

Тоді сестричка сказала, щоби Христя зараз віддала ті гроші мамі, нехай у всьому признається і вже більші ніколи - ніколи такого не робить. Бо таких грошей навіть сама коробка не хотіла б!

Дальше вже все йшло гладко. Грошенята сипались до коробки, аж вже там дзвонити не могли. Тоді треба було відчинити коробку, /сестричка мала ключик/. Висипали - почислили. Було - подумайте! дванадцять долярів та 24 центи за один місяць. Кожна з "Домовичок" перечислювала, і було ні більше ні менше. Тоді Ляня, Оля та Зірка пішли одного пополудня до крамниці питати, скільки коштуватимуть крісла. Довідалися - ой горе! - Про такі гарні, з різьбленою спинкою, як вони думали - то й мріяти годі. А так таких простеньких, звичайненьких - то за їх гроші було всього чотири крісла. Радилися, журилися, бігали аж три рази до сестрички, а скільки то разів одна до одної - і купили чотири крісла. Решта остала в коробці. На одному кріслі буде сидіти в часі сходин сестричка, а на інших новачки, що на попередніх сходинах мали найбільше хрестиків. Так і рішили.

Тоді почали дальнє думати. - Складають все цілий місяць - і є чотири крісла. А як воно так поволі дальше піде - то чи варта так заходитись. Тоді домівка буде уладжена, як вони самі будуть вже сестричками - а вони хочуть, щоби ії влаштувати вже. Треба якось прадити цьому!

Думали й придумали! Трошки сестричка, а трошки вони. Улаштують базар. Повишають хустинки. Усті мамуся спече бубликів /а Устя поможет: буде пробувати, чи добре, а опісля помise посуду/. А ще крім того сестричка принесе ім форми і вони повитинають з паперу і лицарів і козаків і стрільців і пластунек, таких на підставах, що будуть стояти таладуть їх на базар. І запросять новаків, юнаків і юнчиків, а навіть батьків. Всіх.

Так і зробили. Вашко описати скільки то було труду та біганини, але два дні після базару в домівці стояла шафка, а ще осталось трохи громей - так вже на половину стола.

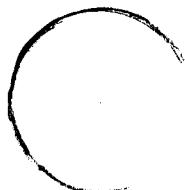
Щадили пильно й дальнє. І чи повірите? Станув в домівці стіл і більше крісел так, що вже всі могли сидіти на сходинах і навіть ще одна менша шафка, що ії треба було для бібліотечки роя. Все те заробили собі "Домовички" самі. А потім прийшли ще образи, а Олі мамця вишила рушник над образом Матері Божої.

Ось так "Домовички" все придбали - бо на те вони справжні новачки, що все вміють самі собі порадити!

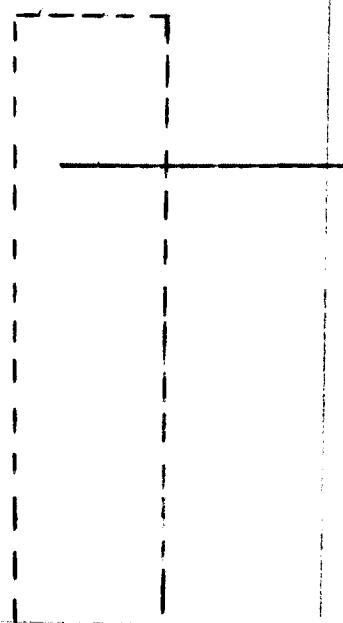
Сірий Орел ДЕНИС

— Т О Т Е М роя "ЛИСИНЯТА"

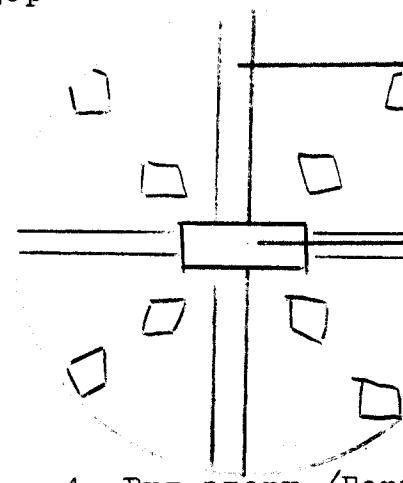
Круглый кусок дерева

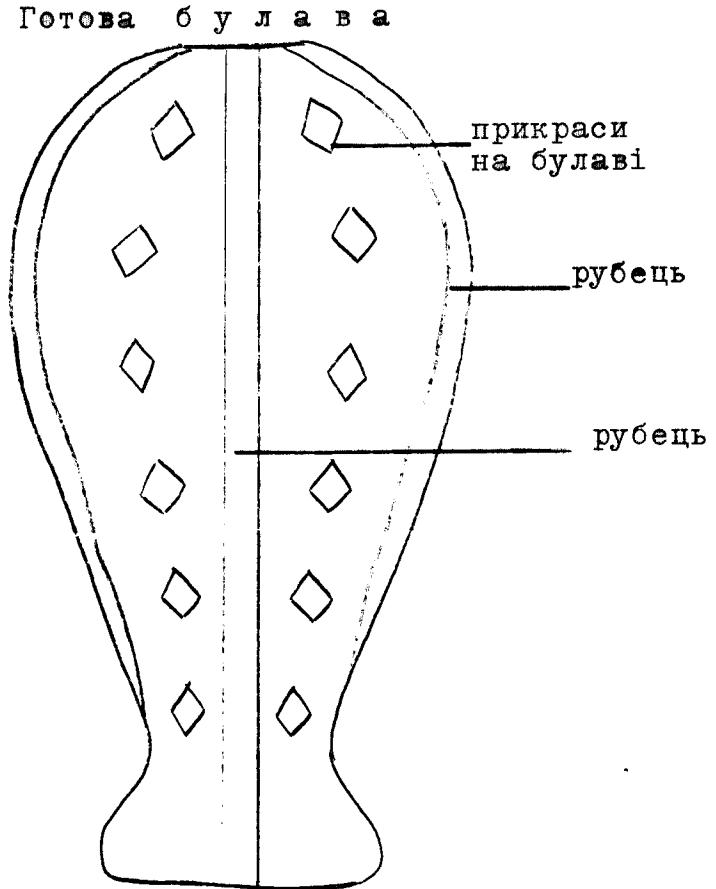
1. Вид знизу

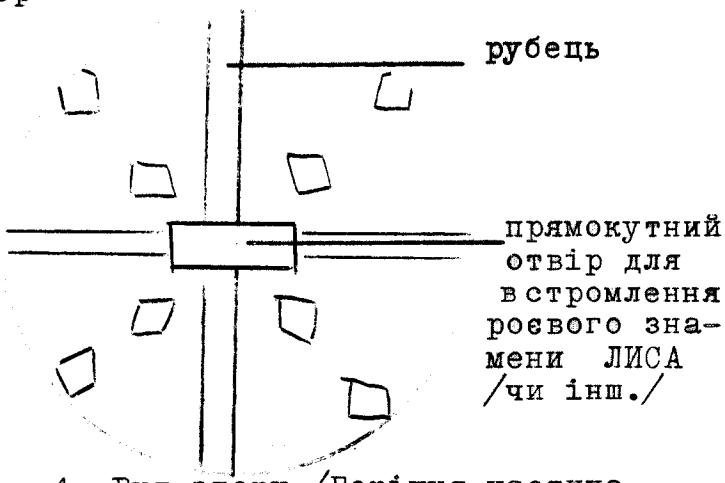
ствір вглуб
круглий для
круглого дер-
жака

4. Вид згори /Горішня частина булави з рис. 3./

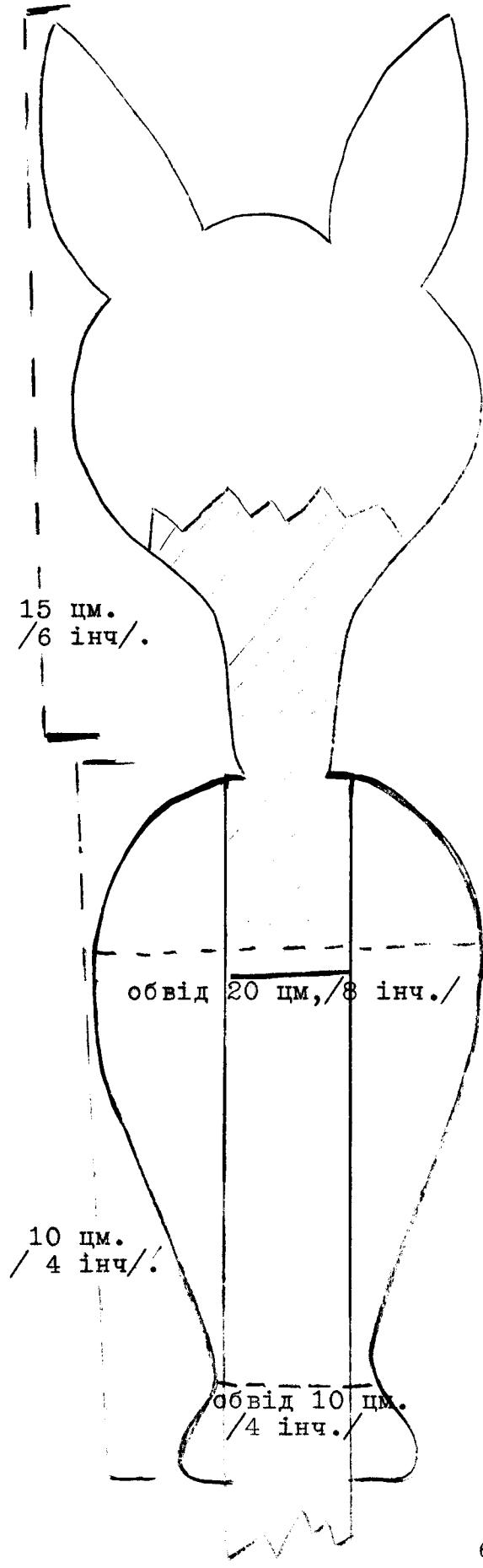

3. Вид збоку

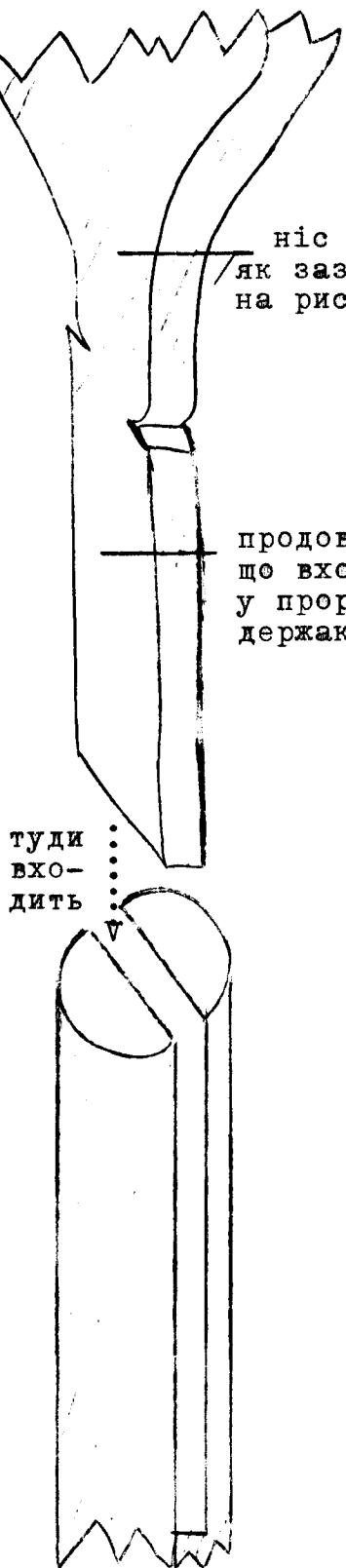

— прямокутний
отвір для
в стромлення
роєвого зна-
мени ЛИСА
/чи інш./

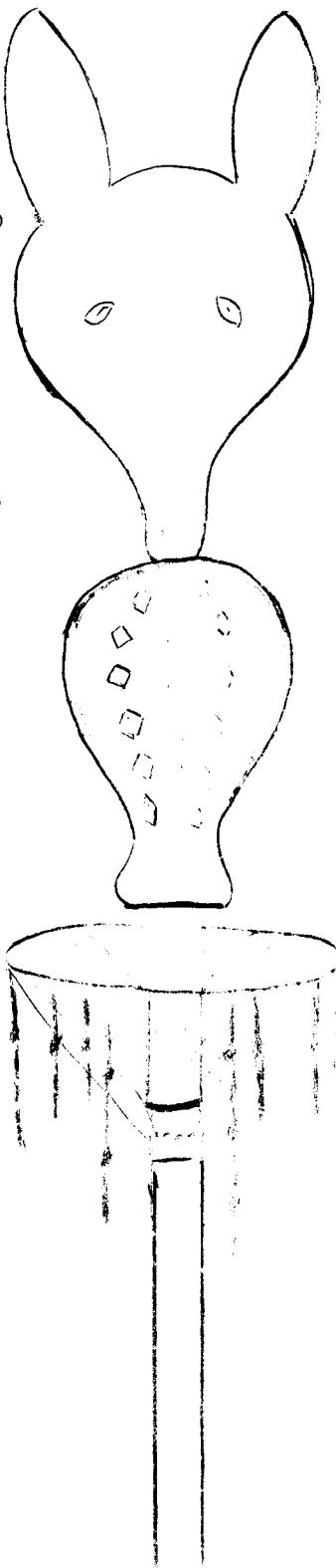
Як сполучити росве знам'я із держаком
в середині булави:

5. Вид зпереду

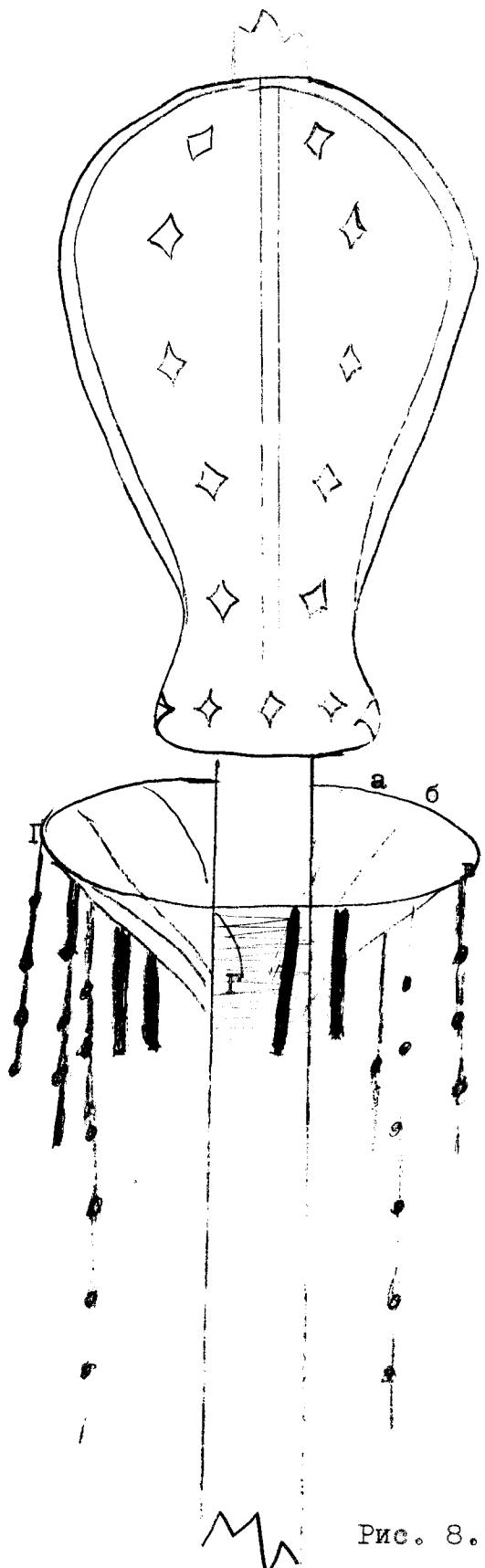

6. Як входить росве
 знам'я до держака
 в середині булави

7. Загальний вид
ГОТОВОГО ТОТЕМУ

ЗАЗНАЧУВАННЯ ДОБРИХ ДІЛ НОВАКІВ на роєвому знамені

1. Кругле колесо з дроту, що прикріплене до держака вигнутими продовженнями, /а, б, в./ обмотаними довкруги шнурком
 2. Шнурок середньої товщини /відповідно до тому/ тягнеться із точки Г. при держаку, де він є прикріплений, як і всі інші довкруги, кількість іх така скільки й новаків в рої. Шнурок йде вгору до точки Г. прикріплений до дротяного колеса та йде вниз; свій кінець він повинен мати біля 5 см. від кружка і від цього місця новак починає в'язати вузли один після одного вниз за виконані добре діла.
 3. Стяжки різних красок, що іх вибрали і принесли самі новаки прикріплюються на шнурку даного новака поміж держаком і місцем де шнурок стикається із дротом.

Йдучи на зустріч численним запитам
новацьких виховників містимо още про-
ект тетему "ЛІСИНЯТА".

Виготовив його Сірий Орес ДЕНІС, що вже більше року перебуває в армії З.Д.А. на Далекому Сході.

Шлемо цею дорогою БРАТОВІ ДЕНИСОВІ
ширий пластовий привіт, ожидаючи ща-
сливого його повороту до нашого новаць-
кого й пластового гурту.

ГOTУЙСЬ! СКОВІ!

РЕДАКЦІЯ В. О. Р.

О Р Л И Н И Й К Р У Г

Рис. 8.

ДУМКИ під РОЗВАГУ новацьким ВИХОВНИКАМ:

=====

Т. С.

УДОСКОНАЛЮЙМО НАШ МЕТОД ПРАЦІ

Найважливіше наше завдання у виховній роботі з новаками – це розвивання і плекання духових вартостей. Що то за цінності – кожний виховник знає, а для певності може заглянути до ПРАВИЛЬНИКА УПН і прочитати про основи виховання в УПН, про напрямні виховної дії в УПН і т.д. Для пригадки та відсвіження цього варто прочитувати правильник час-до-часу.

Перед нами вирісає тепер питання: ЯК ДОСЯГТИ МЕТИ? Багато, можна сміло сказати, більшість виховників знаходить практичну відповідь на це питання у безпосередніх, простих заходах. Але спостережння підкреслюють факт, що майже кожний молодий чи малодосвідчений виховник робить ті самі помилки.

Перше недомагання: Виховник намагається дати як найповніше – вичерпне обговорення фактів чи явищ. Не один із вас подумає, що ж у тому злого?

Загал дітей не цікавить цілість справ, що зв'язані н.пр. з якимсь явищем. Їх інтересує звичайно одна – дві основні риси явища, часом і більше, не завжди найважливіші, часто різні в різних дітей. Тому ми повинні розказувати про важливіші цікавіші риси явища, залишаючи даліше "поглиблення" відомостей самій дитині. Нашим завданням є лише побудувати дітей до шукань, бо ми є в силі всого навчити новака в межах 1 чи 2 годин тижневої зустрічі.

Друге недомагання: Щоб у короткому часі подати як найбільше фактів про н.пр. якогось князя, гетьмана чи письменника, виховник реалізує свій намір у своїй несвідості в найбільше невідповідній формі, бо в формі су х о г о в и к л а д у . Цей підхід до справи поганий, дуже поганий.

Перш за все – коли ми візьмемо до уваги наші спостереження психологічного порядку, ми не будемо подавати новакам

всіх фактів з життя історичних постатей. Ми не можемо бавитися у школу. Ми підкреслимо один – два факти з життя н.пр. князя на те, щоб запізнати новаків з постаттю князя, щоб побудити цікавість дітей до засвоєння /нсвідомого/ чи закріплення такої риси характеру князя, як це подано в оповіданню.

Тому не розказування життєпису даного князя, не вичислювання всіх його заслуг є важливе в нашій роботі з дітьми, а розказання одного чи двох фактів з дитинства чи загалом зі життя князя, що були притаманні для нього, а які, згідно з нашим бажанням, повинні бути особливістю наших новачат.

Очевидно метод роботи мінятимемо відповідно до віку дітей. Для прикладу: Від розповіді – ГРИ в наймолодших новачат, перейдемо до розповіді – ГУТИРКИ в середуших і дамо належне місце для ГУТИРКИ /де всі новаки рою беруть участь/ у роботі зі старшими новаками. Слідом за розповідлю та гутіркою повинна йти дія дитини, що в'язатиметься тісніше з діяльністю видатніших постатей українського світу. Для прикладу: Найлегше, на мою думку, впорядник запізнає новаків з Нарбутом, коли розказуватиме про нарисовані ним гроші чи марки для Української Держави. Консеквентно за тим повинно вирости чи зміцнитися у багатього новачат бажання рисувати чи збирати марки, гроші чи щонебудь іншого.

Нам видається, що цих кілька думок дасть сяку-таку картину, що уможливить уявити собі, як вести роботу з дітьми. Розуміється картина ця неповна. Незрозуміле вам щонебудь, пишіть, питайте! Як би не було ЗАНЕХАЙТЕ ВИКЛАДИ під час своїх занять з новачатами, а шляхом гри, розповіді, гутірки, пісні виховуймо наших малят на справжніх, з величими духовими вартостями майбутність громадян української спільноти.

СТОРІНКА зі ЗАПИСНИКА РЕДАКЦІЇ В.О.Р.

Л И С Т У В А Н Н Я Н О В А К І В

Поволі стало вже в нас гарним звичаєм, що новаки пересилають святочні привіти. Вітають вони індивідуально чи збірно своїх юних друзів чи зверхників. Також, особливе в цьому році, була жива виміна привітів і листування у літніх таборах. Однаке це проводиться не завжди згідно з нашими виховними заложеннями. Часом здається нам, що виховники не розуміють ваги такого виховного заходу, як новацькі привіти - листування.

Суттєвим у тому є те, що новак-новачка пам'ятас про свого друга з табору, чи свого братчика - сестричку, чи про іншого новацького виховника. Вони висилають картку з привітом чи побажаннями. Підшукання картки, зложення привіту, написання адреси тощо, дають дитині цілу низку глибоких духових переживань, а впарі з тим вчать практично, як треба писати та висилати листа.

Все те може проводитися дома або в домівці. Початково можна це практикувати в домівці, як переходовий етап, а потім дома, де кожний новак уже сам писатиме до кого захоче.

Не все однаке є в порядку в реалізації цього важливого заходу. Деякі новацькі виховники вважають, що пересилання привітів це чисто формальна справа і тому самі пишуть і висилають побажання до пластових зверхників. Ми розуміємо цих виховників, що так воно легше, не пов'язане з ніякими клопотами. Та всетаки ми радимо пожертвувати частину сходин на цю справу, бо вона має велике виховне значення. Уважаємо теж, що дуже важливим є, щоби новачата самі підписувалися, кожний новак із рою, а не лише представники роїв чи гнізда.

Послідовно після одержання привіту треба обов'язково подякувати новакам за висланий привіт чи побажаннях, чи то окремим письмом, чи в новацькому журналі, називаючи прізвища кожного новака.

Стільки є випадків, що новаки перебуваючи 4 тижні на літніх таборах ні разу не написали до своїх батьків, хоч до того зобов'язалися і мали готові листівки, заадресовані, з приліпленими поштовими значками. Сипляться тоді листи від батьків до команди табору, часто навіть є наказ, що всі учасники табору мають написати до своїх батьків. Та це мало виховний засіб, бо дітей треба навчити цього починаючи саме з таких гуртових пересилань привітів.

Ото-ж продовжуйте й надальше пересилання привітів, зв'язуйте своїх новаків з новаками, що живуть в інших країнах. Пересилайте святочні дарунки новакам - залишенцям у Німеччині чи Австрії, бо вони живуть у дуже важких умовах.

Покажіть ділом новацько - пластову дружбу, взаїмну допомогу. Сьогодні вони находяться у великій біді, а завтра кожний з нас може опинитися в невідрадному положенні.

Тому поборюймо труднощі на шляху до ВЕЛИКОЇ МЕТИ спільним дружнім зусиллям всіх членів української громади помагаючи собі взаїмно й такий шлях показуймо нашим новачатам.

ГОЛОСИ НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

ЗІ ЗВІТУ ГНІЗДОВОЇ

пл.сен. Н. Гаврачинської про працю гнізда "Крилаті"
у Вінніпегу.

В дні 28.XI. мин. року відбулися сходини гнізда з нагоди Свята Української Книжки з такою програмою:

Виставка Книжки. Гніздова перевела гутірку, як новачки поводяться в бібліотеці, в який спосіб випозичається книжки і т.д. Новачки оглянули на виставці найновіші видання передусім історичні та дитячі журнали. Потім переведено гру "ЙДУ до БІБЛІОТЕКИ". Оповідання - історія одної картки з книжки /в який спосіб повстас книжка і як треба шанувати книжку/. ГРА - ходження по газеті на зручність. Спів - повторення пісні до Свята Шевченка, що його планується відбути разом з дітьми з Рідної Школи. РІЗНЕ: Повідомлено новачок, що створено новий рій для тих новачок, що мешкають близько катедри. Гніздова завзвивала новачок, щоб здавали іспити вміlosti чи та чки та закладали власні бібліотечки.
ПРИМІТКА: Рої приготовляються до відсвяткування Роковини Шевченка в Гнізді у формі змагань за найбільшу скількість найкращих декламацій в рої.

В іншому місці звіту читаємо:

Відбуто ЯЛИНКУ для Новацтва Станиці. Просфору посвятив О. Станичний та звернувся до новацтва кількома словами викликуючи в них почуттяєдности зо всіми новаками та всіми українськими дітьми на Батьківщині, як теж по всьому світі. Новак і новачка засвітили після того дві свічечки на ялинці. Иластприят приготував перекуску а потім новацтво й юнацтво провело програму.

СВЯТО СОБОРНОСТИ ЖІНОЧИЙ Кіш відмітив святочним переходом новачок до юнацтва, а гурток юначок складав пластову присягу. 13 новачю одержало ступінь "ОРЛЯТ", гніздо попращало "Синичок" і "Ластівок", що перейшли до юначок. З нагоди переходу "Синички" зложили свідоцтво в сумі 5,-- дол. на видавництво, а "Ластівки" дол. 2,95 для дітей-залишених у Німеччині. Зворушливим моментом свята було прочитання письма від Сестрички Гол. Референтки з побажанням для новачок у дні їх переходу до юначок та повідомлення про це, що "Синички" здобули перше місце в Канаді в роєвих змаганнях з нагоди 40-ліття У.П.У.

В дні 1 лютого відбулися сходини проводу Гнізда для обговорення організаційних та виховних справ. Вирішено, що Сестрички подбають, щоб новачки складали іспити вмілостей зі зимових спортів. Сестричка Христя перебрала відповідальність вивчити новачок всіх вимог на ЛЕШТАРКУ. Заплановано влаштувати змаг Перший Лещетарський Крок для новачок. Сестрички обмінялися матеріалами зі "Світу Дитини".

Дня 28 березня відбулися святочні сходини Гнізда присвячені Т. Шевченкові. Програма: 1/ Заповіт, 2/ Гутірка: "Культ Шевченка серед українців і чужинців, 3/ Змагання роїв у деклама-

ціях. Участь брали 26 новачок. Суддійська комісія, що складалася із членів Пластприєту признала нагору роєві "ЗОЗУЛЬКИ". Рій одержав як нагороду дуже гарне видання "КОБЗАРЯ". Нагорода ця є перевідна на один рік.

4/ ГРА - складання "ЗАПОВІТУ" з окремих слів /для молодших роїв/. Старші рої одержали винятки з віршів, що іх вони вичали та мали піднайти наголовки до них.

5/ Пісні "Наш отаман Гамалія" і "Думи мої".

====

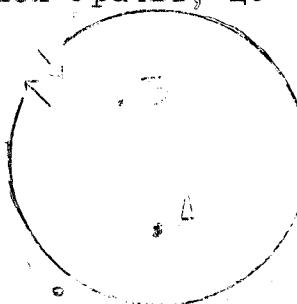
Коротенькі ті звіти та як багато говорять. Відчувається належний рівень праці в Гнізді. Дбайливий уклад програми сходин засвідчує, що виховниці знайомі з методикою праці з новацтвом. Містимо уривки тих звітів як зразок для загалу новацьких вихованників.

=====

І Г Р О В Й І К У Т И К

С Т О Р О Ж

Грачі в колі. В середині кола зазначений круг в одному місці відмінений, кудою можуть грачі вбігати й вибігати. В цьому кружі є два знаки. На знак /А/ стоїть сторож з хустиною в руках, на другому /Б/ лежить якийсь предмет. Завданням сторожа є хоронити той предмет. Завданням всіх грачів є підійти то цего предмету /н.пр. мяча/ так, щоби сторож не зловив тоді коли той предмет забирають. Гра починається так: Грачі тримаються за руки й ідуть то вправо то вліво. Після свистка опускають руки і той, що в тій хвилині є на місці, де коло є відчинене вбігає до кола хватати предмет, що там лежить, вибігає з кола оббігає його один раз і старається покласти предмет на те саме місце, але так скоро й спритно, щоби СТОРОЖ його не зловив. Якщо сторож зловить то зловлений стає СТОРОЖЕМ. БЛІЩІ ПРАВИЛА ГРИ: До кола можна ввійти тільки через ту частину кола, що є незачинена. Ніхто з перебігаючих не сміє доторкнутися грачів, що стоять в колі. Хто доторкнувся виключений з гри.

З М А Г А Н Н Я Б У ЗЬКІ В

Перебігти означену площину в найкоршому часі і в той сам час зробити як найменше кроків. БІГАТИ ТАК: Рої стоять у ряді. Перші з кожного рою вибігають, добігають до кінця площини і стають там на визначених місцях. Наступні з роїв можуть бігти, коли попередні з іх роїв вже стоять на СТРУНКО - і т.д. Виграв той рій, котрого цілість зробила найменше кроків, /ПЕРШЕ МІСЦЕ/, відтак рій, що має о три

кроки більше /ДРУГЕ МІСЦЕ/, вкінці рій, що має с п'ять кро-
ків більше /ТРЕТЬЕ МІСЦЕ/.

Відшукай зі замкненими очима.

Рій новаків стає у ряді. На віддалі 6 - 8 кроків на землі поло-
жена картонова або бляшана коробка, до якої можна покласти
коржик, образок чи ін. Граючому зав'язуємо хустиною очі так,
щоби не міг бачити і дасмо в руки паличку чи прутік. Коли
очі зав'язані кажемо йому повернутися тричі вліво чи право
і після того піти в напрямі до коробки і вдарити її паличкою.

Хто поцілить коробку паличкою виграє скований в ній коржик,
образок і т.п.

Гра вправляє бистроту, орієнтацію з замкненими очима. Треба
добре закрити очі, щоби не можна було бачити коробки.

ПРОШУ В КОМІРНЕ

Граємо в рою, у домівці, або на вільному повітрі. На долівці
або землі рисуємо малі колеса, що іх має бути на одне менше
ік в число граючих. Отож коли маємо 8 новаків нарисуємо тиль-
ки 7 коліс у більшому кружі. В кожне колесо стає один грач,
а один залишається зовсім без свого колеса - це є КОМІРНИК.
Він звертається до когось, що стоїть у колесі і каже: ПРОШУ
в КОМІРНЕ, але той, що є в колесі не хоче його прийняти до
себе й каже: ПРОШУ ДАЛЬШЕ. КОМІРНИК мусить іти дальше до дру-
гого грача проситися в КОМІРНЕ. Під час того всі інші грачі,
що є у своїх колесах міняють свої місця, перебігаючи з колеса
до колеса. КОМІРНИК мусить використати нагоду, що якесь коле-
со в часі перебігання буде вільне і станути в те вільне коле-
со. Тоді КОМІРНИКОМ стає той, що залишається без колеса. Ця
рухлива гра надається для молодших новачат.

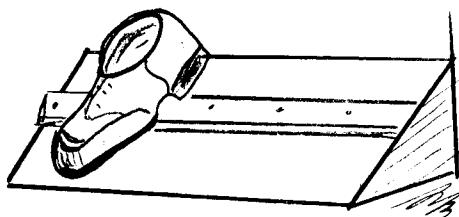
ХОДИ ЗА МНОЮ.

Грачі стоять у колесі тісно один біля другого, звернені очи-
ма до середини колеса. Перший, що починає гру стоїть поза ко-
лесом і легко дотикаючи в плечі одного грача, що стоїть в ко-
лесі каже: ХОДИ ЗА МНОЮ. Діткнений йде скоро в протилежний
бік на зовні колеса так аж стане перед своїм противником. То-
ді вони оба повагом три рази кланяються собі згинуючи голови,
а після третього поклону повертаються скоро назад і біжуть
до вільного місця в колесі, щоби його зайняти. Хто залиши-
ся поза колесом починає гру від початку.

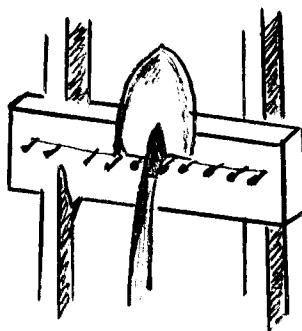
Гра весела, коли точно вимагати, щоби грачі докладно тричі
кланялися собі, вироблює зручність у поворотах та швидкість.

О. ГАВРИЛЮК

МАЙСТРУЄМО
ПРЕДМЕТИ ЩОДЕННОГО ВЖИТКУ ДОМА і В ТАБОРІ

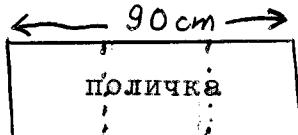
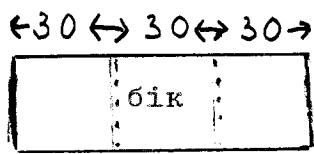
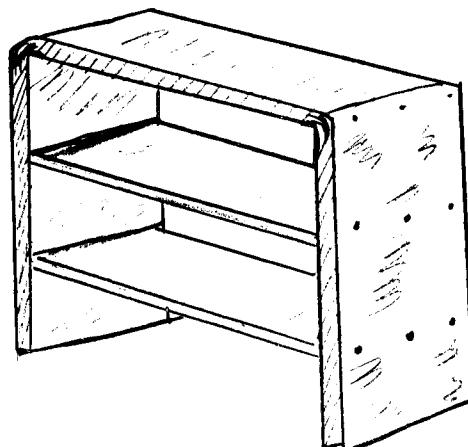

1. Стояк для
чревиків

2. Вішак на знаряддя

3. Полички на книжки

Боки і полички є рівні 90 см. довжини.

Л И С Т С Т А Р О Г О О Р Л А

=====

ДОРОГІ СІРІ ОРЛИ!

Перші дні 1954 року принесли важливу подію в пластовому русі. На V. Загальному Пластовому З'їзді в Наягара Фоллс закінчився один період пластової діяльності в організаційних рамках т.зв. Союзу Українських Пластунів /СУП/, а започатковано нову форму під назвою КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ /КУПО/.

Мені здається, що зараз доцільним є усвідомити собі стан УПН-ів, з яким ми ввійшли в наш черговий організаційний період, щоб згодом можна було поміряти й провірити наш ріст згл. наш скил. Склад теперішнього Проводу УПН-ів враз з діючими підлеглими клітинами Вам подано до відома.

"ОРЛИНИЙ КРУГ", ядро новацького руху, став уже незрушими фактом. Число його членів далі росте згідно з постановами правильника. До членів-засновників: Старий Орел, Слиж, Гаврилюк, Світуха, Думановський, до яких вкоротці долучився Беднарський -/зарараз всі вони є дійсними членами О.К./ - дійшли кандидати: Український, Грималляк, Кравс.

Крайові Новацькі З'єднання очолюють:

1. ЗДПА	-	кр. реф. новаків	-	ст.пл. О. Гаврилюк
2. Канада	-	" " "	-	ст.пл. М. Світуха
3. Аргентина-	в о.	кр.реф. "	-	ст.пл. Л. Думановський
4. Австралія-	в о.	" " "	-	ст.пл. І. Гриневич
5. Англія	-	в о. " " "	-	ст.пл. В. Клим
6. Австрія	-	в о. " " "	-	ст.пл. М. Турко
7. Бразилія	-	в о. " " "	-	пл.сен.М. Гаврилишин

Стан УПН-ів на 1954 рік такий:

Новаків 740, зорганізованих в 46 частинах, новацьких виховників 108. Зареєстровані в рр. 1945 - 49 в Німеччині частини: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21 - самоздліквідувалися у зв'язку з переселенням українських емігрантів. У часі 1950 - 1953 рр. в Булаві головного Булавного УПН-ів зареєстровано 9 нових частин, в тому 8 у ЗДПА і 1 в Канаді /Вінніпег/ та 3 самостійні рої /ЗДПА/. Крім того зголошено існування 11 підготовних гнізд та 24 підготовні самостійні рої.

Я подав Вам цифри, що дуже багато говорять про світла й тіні УПН-ів. Приглянемось до тих тіней, що за світлими цифрами тягнуться в дивовижно великий формі. Число новаків - на розвоєвому етапі пластового руху мінялося, головно в зв'язку зі зовнішніми відносинами нашої спільноти. Ось перегляд:

1927	-	500 /хлопців і дівчат/
1943	-	821 /375 хл. і 446 дів./
1946	-	1153 /571 " і 582 "
1947	-	1852 /хлопців і дівчат/

1953 рік дає нам приблизне число новачат 1500 хлопців і дівчат. Частина новаків розгубилася під час переселення української еміграційної громади з Німеччини й Австрії на нові місця побуту. Тому тепер число новаків мале - наше перше завдання - ЗБІЛЬШИТИ ЧИСЛО НОВАЦТВА.

Друга справа: Ми сьогодні не можемо подати докладного образу новаків, що унагляднив би їх ріст - їх здобуті проби. Одночасно ми не можемо докладно сказати скільки є новаків - прихильників /до заяві вступу/, відтак новаків /до 1-ої проби/, новаків - жовтодзюбів /по 1-ій пробі/, новаків - юних орлят /по 2-ій пробі/, новаків - орлят /по 3-ій пробі/. ЧОМУ? Немає докладних звітів, а то й цілковитий брак звітів - бо відносини й праця у низових частинах невпорядковані. Ото ж чергове наше завдання: УПОРЯДКУВАТИ ПРАЦЮ в ЧАСТИНАХ. Переводім своєчасно складання заяв вступу з прихильниками /згідно з постановами правильника!/, пляново приготовлямо новаків до проб, подаваймо в звітах докладно стан новаків за пробами: прихильників новаків новаків-жовтодзюбів новаків-юних орлят новаків-орлят Коли Ваш рій, чи Ваше гніздо будуть нормально вести свої заняття, немає причини, щоб воно не було затверджене. Амбіцію і обов'язком кожного гніздового повинно бути, щоби його частина мала свою назву й була затвердена /Кр. Реф. Новаків/, і тим самим була внесена до загального списку новацьких частин у Булаві головного Булавного УПН-ів. Зі сумом стверджуємо факт протягання спрви затверджування частин, а послідовно йдучи даліше - стверджуємо факт неспівмірності числа підготовних і затверджених частин. ЧАС "ПІДГОВКИ" ТРИВАЄ РІШУЧЕ ЗАДОВГО!

Та всю цю пеядку ючу акцію на відтинку новаків треба зачати від нас самих! Порівняйте числа:

виховників зі ступенями 12 і виховників без ступеня 96

Застановіться на тим станом. Добро Уладу, добро ПЛАСТУ вимагає, щоб Ви попрацювали більше НАД СОБОЮ! Ото ж до Вас, НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ, зазив:

ЗДОБУВАЙТЕ СТУПЕНИ НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ!

Провід УПН-ів мусить поробити рішучі заходи, щоби направити це недомагання. Плянуємо направити цей стан поступово такими етапами:

ПЕРШИЙ: - Ми хочемо бачити всіх членів Крайових Проводів новацьких з'єднань зі ступенями новацьких виховників;

ДРУГИЙ: - Наша увага зупиниться на ГНІЗДОВИХ і ми станемо реалізувати гасло: "Гніздові - пластові виховники зі ступенем новацького виховника ПЕРШИМ, а згодом ДРУГИМ;

ТРЕТИЙ: - Врешті черга прийде на новацьких ВПОРЯДНИКІВ, що повинні мати 1-ий ступінь новацького виховника.

Коли зникнуть згадані тіні нашої пластової дійсності ми з радістю зможемо сказати, що наш Улад біжить по правильних, міцно наложених рейках, що ведуть до ... "ЩАСТЬЯ, СЛАВИ І СВОБОДИ".

Ото ж СЕСТРИЧКО, БРАТЧИКУ до праці! Час не жде! СЛОВО Й ДІЛО за Вами!

ГТОУЙСЬ! - СКОБ!

СТАРИЙ ОРЕЛ

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
Крайова Пластова Булава
Б У Л А В А У. П. Н - ів.
=====

НОВАЦЬКИМ ВИХОВНИКАМ
ДО ВІДОМА

БУЛАВА УПН-ів цим шляхом доводить до відома склад
ПРОВОДУ УПН-ів враз з підлеглими клітинами.

БУЛАВА УПН-ів

1. Пл.сен. Т. Самотулка	-	головний булавний УПН
2. " " В.О. Грималяк	-	зв'язковий гол. булавного
3. Ст. пл. Ю. Український	-	заступник гол. булавного
4. " " М. Світуха	-	" " " і провідник "О.К"

ПРОВІД "ОРЛИНОГО КРУГА"

1. Ст.пл. М. Світуха	-	провідник
2. Пл.сен. В.О. Грималяк	-	заст. пров. /видавничі справи/
3. Ст.пл. О. Гаврилюк	-	писар /вишкільні справи/

Редакційна Колегія В.О.Р. і Бібліотеки В.О.Р.

Пл. сен. Т. Білостоцький, пл.сен. Е. Гайдиш, пл. сен. В.О. Грималяк, пл. сен. Д. Хухра.

Адміністрація В.О.Р.

Адміністратор: ст.пл. Ол. Юzenів, при допомозі Куренів
Ст.пл. "ВЕРХОВИНКИ" та "ЛІСОВІ МАВКИ"

С К О Б !

/-/ Т. Самотулка
головний булавний УПН-ів

ДОРОГІ НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ - ВИХОВНИКИ!

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ - порадник у всіх ланках виховної діяльності з пластовим новацтвом знову оце у Ваших руках

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ - чергове 3. число, торкається питання НОВАЦЬКИХ ІМПРЕЗ, особливе актуюальних телер, після так успішно проведених новацьких таборів

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ виходить тепер у збільшенному листковому форматі і дає більше матеріалів

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ - бажаний та очікуваний Вами, як на те вказують численні запити й листи

ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ звертається до Вас з зазивом про ПІДДЕРЖКУ.

Перший вияв піддержки буде, коли вирівнаєте оплату за це число, і якщо залагаєте, за попередні числа. Просимо провіряти чи Ваш Осередок-Станиця вислали зібрані гроші за В.О.Р. Затримування зібраних оплат унеможливлює появу наступних чисел В.О.Р. В найближчому часі приступаємо до видавання БІБЛІОТЕКИ В.О.Р. і першим випуском в тій серії буде історичний огляд "25-річчя У.П.Н." в опрацюванні Старого Орла.

Другий вияв піддержки буде СПІВПРАЦЯ - ДОПИСУВАННЯ до В.О.Р. Запрошуємо Вас, ДОРОГІ НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ - ВИХОВНИКИ, дописувати до В.О.Р. Підготовляйте та прислайте матеріали із виховної праці з новачатами. Короткі розповіді, гутірки, матеріали до імпрез, ігор, практичних занять і т.д. для загального вживання, для обміну досвідом, для вишколу.

Плянуємо в чергових числах В.О.Р. порушити такі питання:

- Ч: 10 - "Як вести працю в Гнізді"
- Ч: 11 - "Господарське виховання в новацтві"
- Ч: 12 - "Фізичне виховання в новацтві"
- Ч: 13 - "Естетичне виховання в новацтві"
- Ч: 14 - "Співпраця новацького виховника з батьками та школою; Лікарська опіка"
- Ч: 15. - "Самодіяльність новачат та новацький побут"

Почуття великої відповідальності за долю нашої молоді, за майбутність УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТОВОГО УЛАДУ, що його надійним доростом являється У.П.Н. спонукує нас до цього дружнього заклику до Вас, НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ Й ВИХОВНИКИ:

ПІДТРИМУЙТЕ - СПІВПРАЦЮЙТЕ з В. О. Р.

Редакційна Колегія

